

نگاهی به کتاب «معرفت امام زمان (عج) و تکالیف منتظران»

25 بهمن 1403

نویسنده: ابراهیم شفیعی سروستانی

انتشارات: موعود عصر

معرفت امام زمان چگونه حاصل می شود و تکالیف منتظران چیست؟ ابراهیم شفیعی سروستانی در این اثر درباره شیوه‌های کسب معرفت درباره امام زمان و کارهایی که یک منتظر باید در انتظار امام زمانش انجام دهد سخن گفته است.

کتاب حاضر در هفت بخش به شرح زیر سامان یافته است:

۱. زندگی و شخصیت امام مهدی (عج): در ابتدای این بخش، وجوه گوناگون زندگی و شخصیت امام عصر (عج)، ترسیم و موضوع‌های مختلفی چون تاریخ زندگانی، ویژگی‌های ظاهری، صفات اخلاقی، مفهوم و علل غیبت و دلایل اثبات امامت آن حضرت بررسی شده است.

خواننده با مطالعه این بخش، اطلاعات اولیه‌ای را که برای ورود به مباحث بخش‌های بعدی این مجموعه به آنها نیاز دارد، به دست می‌آورد.

۲. معرفت امام زمان (عج): با توجه به ضرورت و اهمیت روشن شدن وجوه مختلف معرفت امام زمان (عج)، در این بخش، ضرورت و مفهوم معرفت امام، ویژگی‌های امامان معصوم: و مبانی معرفت امام در سه فصل بررسی شده است.

۳. مفهوم و کارکردهای انتظار: در این بخش، موضوع انتظار، از ابعاد مختلف مفهومی، اعتقادی و کارکردی، بررسی و دیدگاه‌ها و رویکردهای مختلفی که در این زمینه وجود دارد، به ویژه رویکرد امام راحل، تجزیه و تحلیل می‌شود تا در نهایت، خواننده به شاخصه‌های یک دیدگاه معتدل و در عین حال، همه‌جانبه‌نگر در زمینه انتظار امام عصر (عج) دست یابد.

۴. ظهور و آخرالزمان: این بخش به بررسی موضوع‌های مختلف مرتبط با آخرالزمان ظهور امام عصر (عج) اختصاص یافته و در آن، موضوع‌های متنوعی همچون نشانه‌های آخرالزمان، نشانه‌های ظهور، زمان ظهور، شرایط ظهور، و چگونگی تحقق ظهور بررسی و تجزیه و تحلیل شده است.

۵. جهان پس از ظهور: در این بخش تلاش شده است تصویری همه‌جانبه از تحولات سیاسی، فرهنگی و اقتصادی عصر ظهور و تغییرهایی که در این عصر در حیات فردی و اجتماعی انسان‌ها رخ می‌دهد،

ترسیم شود. ۶. بایسته‌ها و آسیب‌های مهدی‌باوری: در این بخش، با تبیین مهم‌ترین بایدها و نبایدهای تبلیغ و ترویج فرهنگ انتظار و تعیین راهکارهایی برای نهادینه‌سازی و گسترش هرچه بیشتر این‌گونه فعالیت‌ها، برخی از آسیب‌ها و آفت‌هایی که فعالیت‌های تبلیغی، ترویجی، آموزشی، پژوهشی و رسانه‌ای در حوزه مهدویت را تهدید می‌کنند، بررسی شده است.

۷. **جلوه‌های انتظار:** در آغاز این بخش، برخی روزها و ماه‌های سال که انتظار در آنها جلوه و درخشش بیشتری دارد، همچون نیمه شعبان و ماه مبارک رمضان، یادآوری و اعمال و ادعیه خاص این ایام بیان شده است.

در ادامه، برخی مقاله‌هایی که نگارنده به مناسبت‌های مختلفی چون میلاد امام رضا (ع) و سال اتحاد ملی و انسجام اسلامی نگاشته، برای استفاده همه علاقه‌مندان ارائه شده است. گفتنی است در پایان این کتاب برای استفاده بیشتر کسانی که در پی تبلیغ و ترویج فرهنگ مهدویت و انتظار در جامعه هستند، «منشور راهبردی فرهنگ مهدویت» و «موضوع‌هایی برای پژوهش» به عنوان پیوست آمده است.

برگی از کتاب

در مسجد بصره نزد مولایم امیر مؤمنان نشسته بودم و گروهی از یاران آن حضرت نیز حضور داشتند. در این میان، یکی از ایشان پرسید: معنای این سخن خداوند که: «فِيهَا يَفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ؛ در آن شب هر امری با حکمت، معین و ممتاز می‌گردد»، چیست؟ حضرت فرمود: قسم به کسی که جان علی در دست اوست، همه امور نیک و بدی که بر بندگان جاری می‌شود، از شب نیمه شعبان تا پایان سال، در این شب تقسیم می‌شود. هیچ بنده‌ای نیست که این شب را احیا دارد و در آن دعای خضر بخواند، مگر آنکه دعای او اجابت شود. پس از آنکه امام از ما جدا شد، شبانه به خانه‌اش رفتم. امام پرسید: چه شده است ای کمیل؟ گفتم: ای امیرمؤمنان آمده‌ام تا دعای خضر را به من بیاموزی. فرمود: بنشین ای کمیل! هنگامی که این دعا را حفظ کردی، خدا را در هر شب جمعه یا در هر ماه یک شب یا یک بار در سال یا دست کم یک بار در طول عمرت، با آن بخوان؛ چون خدا تو را یاری و کفایت می‌کند و تو را روزی می‌دهد و از آمرزش او برخوردار می‌شوی.